

قواعد خصوصی لفیف :

لفیف بر دو قسم می باشد :

۱ . لفیف مفروق مانند : **وَقِي**

۲ . لفیف مقرون مانند : **لَوِي** .^۱

لفیف مفروق از جهت فاء الفعل مانند **مثال** و از جهت لام الفعل مانند **ناقص** است لذا قواعد عمومی و خصوصی هر دو قسم در آن جاری می شود مثلاً **الْوَقِي** (= نگهداشتن و حفظ کردن) لفیف مفروق از باب **فَعَلَ يَفْعَلُ** است ماضی معلوم آن می شود : **وَقِي** ... مضارع معلوم آن : **يَقِي** ... و امر معلوم آن : **لِيَقِ** ... **قِ** ...^۲ و مجهول آنها بترتیب : **وُقِي** ... **يُوقِي** ... **لِيُوقِ** ...

لفیف مقرون نیز از جهت عین الفعل شبیه به **اجوف** و از جهت لام الفعل شبیه **ناقص** است اما در آن فقط احکام **ناقص** جاری می شود و در عین الفعل آن نه تنها قاعده خصوصی اجوف نمی آید، بلکه قواعد عمومی اعلال نیز جاری نمی شود مثلاً **الْلَوِي** (= پیچاندن) لفیف مقرون از باب **فَعَلَ يَفْعَلُ** است ماضی معلوم آن : **لَوِي** ... مضارع معلوم آن : **يَلَوِي** ... و امر معلوم آن : **لِيلَوِ** ... **الْوِ** ... است و مجهول آن بترتیب : **لُوي** ... **يُلوي** ... **لِيلَوِ** ...

^۱ . لفیف مقرون خود بر دو قسم است که معتل الفاء و العین آن مختص **اسم** می باشد .

^۲ . صیغه هفتم امر (= صیغه اول امر حاضر) لفیف مفروق اگر مضارع **يَفْعَلُ** که فاء الفعل آن واو است باشد، به جهت جریان قواعد خصوصی مثال و ناقص، **یک حرفی**

خواهد شد؛ مانند : **يَقِي** (= وفا می کند) ← **فِ**، **يَأِي** (= وعده می دهد) ← **إِ** .